

Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Van dr. J.M. Eustatia
Plantagehuis Lange Tuin
Weg naar Fuik 86
Curaçao

Curaçao 22 september 2017

Geachte Heer/Mevrouw, **lid van de Tweede Kamer van de Staten-Generaal.**

Ik maak naar aanleiding van de op 26 september te houden **DAG VAN DE RECHTSPRAAK** graag gebruik van de gelegenheid om u deelgenoot te maken van mijn minder positieve ervaring met de Nederlandse rechtspraak.

Ik hoop dat een meerderheid van de 150 leden van de Tweede Kamer die deze brief ontvangen bereid zijn er iets mee te doen. Maar zekerheid daaromtrent is er bepaald niet. Want mijn ervaring tot nu toe doet mij helaas vermoeden dat er een stille afspraak is tussen de Nederlandse Staat (waaronder begrepen de leden van de Eerste en Tweede Kamer), de Rechterlijke Macht en de MSM om ook wanneer het onweerlegbare gevallen van corruptie in de rechtspraak betreft, daarover te zwijgen.

Ik hoop niettemin dat er met name onder de jongere Tweede Kamerleden kritische mannen en vrouwen zijn, die wars zijn van censuur en achterbaksheid en zich niet laten muilkorven.

Mijn ervaring met de Nederlandse Rechtspraak heeft ertoe geleid dat ik grote vraagtekens plaats bij de zin van het handhaven van artikel 120 in de grondwet. Dit artikel beschermt met name de foute rechters. De integere rechter zal zelden een beroep op dit artikel hoeven te doen. De foute rechter echter des te meer.

Ik ben sinds mijn ervaring met rechter mr. F.J.P. Veenhof ervan overtuigd dat de slogan: *“dat de Nederlandse rechter integer is”* op een mythe berust. Een mythe die door de mainstream media helaas hardnekkig in het leven wordt gehouden. Ik ontken niet dat het overgrote merendeel van de Nederlandse rechters hardwerkende en integere vaklieden zijn.

Maar er zijn onder rechters – *net zoals in alle beroepen* – ook meerdere zeer foute lieden. Rotte appels die zo snel mogelijk uit de mand moeten worden verwijderd.

Ik wil u in dit kader verslag doen van de casus waarin mr. F.J.P. Veenhof toentertijd rechter-commissaris op Bonaire als arbiter het door mij aangevraagd scheidsgerecht voorzat.

Ik ben in die arbitragezaak op meer dan schandelijke wijze door rechter Veenhof bedrogen. Advocaat mr. R Diaz, die de tegenpartij vertegenwoordigde en aan wie eerder vanwege fraude *een onherroepelijke gevangenisstraf* was opgelegd, heeft een hem ter accordering toegestuurde concept akte van compromis, heimelijk naar de arbiter laten doorgeleiden.

1) Het betrof een slordige, van doorhalingen voorziene, deels onjuist gedateerde en niet door alle partijen ondertekende concept akte (bijlage 1a), *waarvan het niet de bedoeling was dat deze naar de arbiter zou worden doorgeleid* (bijlage 2).

Mr. Diaz had tegen mijn uitdrukkelijke wens de benoeming van mr. Veenhof tot arbiter doorgedrukt. Ik had bij mijn raadsman immers gepleit om een geheel onafhankelijke, door geen van de partijen voorgestelde rechter als arbiter te benoemen (bijlage 3).

Mijn raadsman, mr. M. Bonapart, die naar later is gebleken in deze arbitragezaak een dubieuze rol heeft gespeeld, heeft het niet aangedurfd zich tegen de benoeming van de door de advocaat van de wederpartij voorgestelde kandidaat te keren.

Naar verluidt omdat het om een rechter van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie ging en mr. Bonapart zijn goede relaties met het HOF kennelijk niet op het spel wilde zetten.

Mr. Veenhof heeft de door mr. Diaz naar hem doorgeleide concept akte zonder ook maar één vraag aan partij(en) te stellen, valselijk als de definitieve akte beschouwd.

Mr. Veenhof meende bovendien aan de ontbrekende handtekening van mr. Diaz bij de VOF de bizarre conclusie te mogen verbinden dat partijen *in consensus* zouden hebben besloten de VOF, de enige solvente wederpartij, aan het arbitrageproces te onttrekken. Een en ander wederom *zonder ook maar één vraag aan partijen te stellen* met verzoek de door hem getrokken opmerkelijke conclusie te bevestigen.

Het eindvonnis bleek vanwege het in het vonnis niet vermeld zijn van de voornaamste en enige solvente partij niet executeerbaar, althans niet zonder de medewerking van de wederpartij. De wederpartij heeft dankbaar van deze machtspositie geprofiteerd. Zij zijn mij na 5 jaar nog steeds een deel van het door de foute arbiter toch al flink gekorte toegewezen bedrag verschuldigd. Dat bedrag blijkt vanwege het in het eindvonnis ontbreken van de enige solvente partij moeilijk incasseerbaar.

Afgezien van het feit dat ik niet twijfel aan het gemanipuleerd zijn van het concept (niemand kan een verklaring geven voor de parafen bij het doorgehaalde woord CONCEPT) *is het totaal ongeloofwaardig dat een arbiter zonder ook maar één vraag te stellen de bizarre conclusies trekt die mr. Veenhof uit het hem aangeboden slordig concept heeft getrokken.*

Mr. Veenhof completeerde zijn deels partijdige, deels foute en deels corrupte rol in dit arbitrageproces met het verzamelen van een twintigtal deels partijdige, deels foute en merendeels corrupte besluiten (bijlage 4).

Er is in deze zaak sprake van een in zo sterke mate begunstiging van een van de partijen dat de gedachte onvermijdelijk uitgaat naar omkoping: mr. Veenhof zou vanwege het feit dat zijn benoeming tot arbiter met de daarbij behorende emolumenten door (de een dubieuze reputatie genietende) mr. Diaz werd doorgedrukt, zich t.a.v. mr. Diaz schatplichtig hebben gevoeld. Een andere verklaring voor dit bizarre arbitrale optreden kan ik helaas niet bedenken.

Men mag deze zaak niet afdoen stellende dat het hier een arbitragezaak betreft en mr. Veenhof in deze zaak niet als rechter, maar als arbiter een scheve schaats heeft gereden.

In de LEIDRAAD NEVENFUNCTIES VOOR RECHTERLIJKE EN GERECHTSAMBTENAREN EINDVERSIE 6 APRIL 2009 wordt immers als aanbeveling 4 vermeld dat de rechter die optreedt als arbiter, bindend adviseur of mediator, erop moet toezien dat hij/ zij in hun optreden ervoor moeten waken het aanzien van de rechtspraak niet te schaden.

Het hoeft geen betoog dat mr. Veenhof met zijn foute optreden in deze arbitragezaak het aanzien van de rechtspraak in ernstige mate heeft geschaad. Maar is dit foute optreden van mr. Veenhof een incident of is er sprake van structureel miskleunen?

Rechter Veenhof had zoals reeds, al eerder, te weten in de veel ophef veroorzaakte Zambesi zaak bewezen een rechter te zijn die het niet al te nauw neemt met de integriteit die men van een rechter mag verwachten. *(Verwezen zij naar Zambesi foute rechter(s) deel I – VI Knipselkrant (www.kkcuracao.net) en Zambesi foute rechter(s) deel VII – XXI: Facebook (mijn Facebook site Joe Eustatia).* Mr. Veenhof blijkt ook voor het NMv (Nederlandse Mediator Vereniging) niet het toonbeeld te zijn van de integere rechter: Mr. Veenhof bood op commerciële internetsites zijn diensten aan als mediator, waarbij hij vermeldde dat hij lid zou zijn van het NMv.

Ik kreeg bij mijn vraag aan de Nederlandse Mediator vereniging hoe het mogelijk is dat een persoon die zich in een arbitragezaak op zo'n schaamteloos foute wijze heeft gemanifesteerd lid kan zijn van hun prestigieuze vereniging. Ik kreeg als antwoord *“dat mr. Veenhof geen lid is van de NMv en ook nooit lid van de NMv is geweest”*.

Toen ik dit in publicaties bekend maakte verdwenen de promo's schielijk van het internet. Ik vind dat het toenemend aantal kritische signalen over foute rechtspraak en integriteitsschendingen te gemakkelijk worden weggewuifd c.q. doelbewust worden doodgezwegen. De reeds vermelde dubieuze rol die mr. Veenhof in het Zambesi strafrechtelijk heeft gespeeld is daar een goed voorbeeld van.

Het is hierna niemand meer gelukt om met een beroep op de interventie van Veenhof het gerecht over te halen het strafrechtelijk onderzoek aan een korte(re) tijd te binden. Op dit moment vraagt de verdediging van (ex) minister Paul Croes van Aruba zich af, waarom hij het langdurig strafrechtelijk onderzoek in de cel moet uitzitten.

Kortom het vonnis in de Zambesi-zaak was een bewezen gelegenheidsvonnis waarmee naar verluidt Veenhof uit eigen belang zou hebben gehandeld (vide de toentertijd publicaties van onderzoeksjournalist Joep Dohmen in de NRC).

Het Zambesi strafrechtelijk onderzoek kon - vanwege de interventie van Veenhof - niet anders dan falen. De bewijsbaar foute mr. Veenhof, werd voor deze frauduleuze interventie, omdat niet alleen hij maar ook een belangrijke nationale onderneming baat had bij de interventie van mr. Veenhof, beloond met een overplaatsing van de stoffige standplaats Bonaire naar de prestigieuze rechtbank van Haarlem alwaar hij enkele jaren zelfs als vicepresident heeft gefunctioneerd.

Het Tweede Kamerlid van Raak (SP) heeft samen met Tweede Kamerlid Bosman van de VVD Kamervragen gesteld over deze merkwaardige gang van zaken. Na de niets zeggende en dus optimaal verhullende reactie van de toentertijd minister van justitie Opstelten heeft men niets meer van de Heer van Raak gehoord.

Op mijn verzoek aan de heer van Raak, (normaliter haantje de voorste om verslag te doen over corruptie op de Caribische eilanden) om aandacht te besteden aan mijn casus waarin rechter Veenhof wederom een frauduleuze rol heeft gespeeld, kwam geen reactie. In een recente bijdrage op TPO heb ik hem met bijval van andere reageerders wederom gevraagd om op deze affaire te reageren. Geen woord!

Het is duidelijk dat deze normaliter het forum van de publiciteit zoekende Kamerlid wordt verplicht over deze schimmige zaak te zwijgen. Maar ook het sindsdien zwijgen EN WEGKIJKEN van NRC-onderzoeksjournalist Joep Dohmen is opvallend. Er moet dan ook hier sprake zijn van een in beton gegoten doofpot waar alleen maar over gezwegen mag worden. Wellicht ook de reden dat het me tot nu toe niet is gelukt Veenhof voor zijn 100 % bewezen frauduleuze rol in het door hem geleide arbitrageproces veroordeeld te krijgen.

Hem wordt kennelijk door machtige partijen de hand boven het hoofd gehouden. Dat moge dan zo zijn, maar feit is dat ik mij niet gewillig zal laten slachtofferen om een corrupte rechter ter wille te zijn. Zoals overigens reeds zo vaak is betracht. Want verschillende rechters hebben laten blijken niet bereid te zijn een bewijsbaar foute vakbroeder te veroordelen.

In een van de wrakingsprocedures werd t.a.v. mr. Veenhof door rechter mr. A. Beukenhorst verklaard dat men Veenhof zelfs niet de **SCHIJN** van partijdigheid zou mogen verwijten.

Dit ondanks het toentertijd gepresenteerde tiental onweerlegbare voorbeelden van partijdigheid. Mr. Beukenhorst had bovendien kennisgenomen van de weigering van de door mr. Veenhof zelf benoemde accountant deskundige een van Veenhof 's foute opdrachten uit te voeren. Mr. Veenhof was gedwongen zijn tussenvonnissen waarin die opdracht was vervat, te herzien. Dan roept het t.a.v. mr. Veenhof ontkennen van zelfs de SCHIJN van partijdigheid wel de nodige vragen op.

Bij de tegen de in deze zaak opererende advocaten ingediende tuchtzaken was het niet anders. Omdat mr. Veenhof uit de wind gehouden moest worden moest ook de intellectuele valsheid plegende mr. Diaz uit de wind gehouden worden. Deze eerder voor fraude veroordeelde advocaat zou anders zijn makker mr. Veenhof in zijn val hebben meegesleept. Indien men kennisneemt van het vonnis dat door plv. rechter mr. P.H. Veling is gewezen in het civiele proces in eerste aanleg, zal men tot de conclusie komen **dat het tijd wordt dat artikel 120 ter discussie wordt gesteld.**

Ik heb een klacht bij de Hoge Raad tegen de bewijsbaar foute plv. rechter mr. Veling ingediend (bijlage 5). Rechter Veling heeft zich in zijn verweer met succes achter de wering van artikel 120 verschanst om niet te hoeven ingaan op de hem gedane verwijten. Het kon uiteraard niet anders: De klacht moest op basis van artikel 120 wel stranden. We hebben hier dan ook te maken met een schoolvoorbeeld van misbruik van [artikel 120 in de Grondwet](#) door een foute rechter.

Moet er dan ten eeuwige dagen over dit soort ongerechtigheid worden gezwegen? Beseffen politici en MSM dat het nu nog kleine aantal corrupte rechters daardoor hun gang kan gaan en wellicht voor meer "bekeerlingen" kan zorgen?

Ik acht het van het grootste belang dat de politiek een discussie aangaat over de noodzaak van het handhaven van artikel 120 in de grondwet. De discussie over de noodzaak van meer openbaarheid inzake rechtspraak is niet nieuw. Waarom hoort men tegenwoordig niets meer van de levendige discussie die in de jaren 2014/ 2015 werd gevoerd over de noodzaak van democratische toetsing van gerechtelijke uitspraken (BIJLAGE 6)?

Het is een discussie waarvan de noodzaak ook blijkt uit een brief die [Ir A Peters](#), u onlangs heeft verstuurd, maar waarop nog steeds geen reactie is ontvangen.

Ik besluit met de stelling dat voor politici en mainstream media (MSM) geldt "*dat wie op de hoogte is van de democratie bedreigende zaken zoals corruptie in de rechtspraak en toch wegstijgt, zich schuldig maakt aan medeplichtigheid*".

Ik reken gaarne op uw welwillende aandacht voor deze brief.

Hoogachtend,
Joe M Eustatia

Website: www.sdnl.nl/jose-eustatia.htm

Email: joseeustatia@gmail.com

Tel.: 00599 9 7673664